

25 та си отидохъ. А той влѣзе та застанъ
прѣдъ господаря си. И рече му Елисей:
Отъ дѣ, Гезіе? А той рече: Рабъ-тъ ти
26 не е ходилъ никждѣ. И рече му: Не бѣ
ли отишло сѣрдце-то ми съ тебе, когато
ся вържъ чловѣкъ-тъ отъ колесницъ-
тъ си да ти посрѣдне? Врѣме ли е да
земешъ сребро, и да земешъ дрехы, и ма-
слины, и лозія, и овцы, и говеда, и рабы,
27 и рабини? Заради това проказа-та на Не-
емана *ще ся залѣпи за тебе, и за сѣме-
то ти въ вѣкъ. И излѣзе отъ лице-то му
*прокаженъ като снѣгъ.

ГЛАВА 6.

1 И *рекохъ пророчески-тъ сынове на Е-
лисея: Ето сега, мѣсто-то, въ което ный
живѣемъ прѣдъ тебе, тѣсно е за насъ.
2 Нека отидемъ, молимъ, до Иорданъ, и отъ
тамъ да земемъ всякой по единъ греджъ, и
да си направимъ тамъ мѣсто дѣто да жи-
3 вѣемъ. А той рече: Идѣте. И рече еди-
ный: Благоволи, молихъ, да дойдешъ съ
4 рабы-тъ си. И рече: Ще дойдъ. И отиде
съ тѣхъ. И като отидохъ при Иорданъ,
5 събехъ дърва, И като свалише единъ-тъ
греджъ-тъ, паднъ желѣзо-то въ водъ-тъ:
и извика, и рече: О, господарю! и то
6 бѣше заемжто! А чловѣкъ-тъ Божій
рече: Дѣ паднъ? И показа му мѣсто-то.
Тогазъ *отсѣче едно дърво, та хвърли
7 тамъ: и желѣзо-то исплава. И рече: Зе-
ми си го. И прострѣ рѣжъ-тъ си, та го зѣ.
8 А Сирийскій-тъ царь ратоваше про-
тивъ Израіля, и направи съвѣтъ съ ра-
бы-тъ си, и рече: На едикое и на едикое
9 мѣсто ще расположъ станъ-тъ си. И про-
води чловѣкъ-тъ Божій на Израілевъ-тъ
царь, и рече: Упаци ся да не прѣминешъ
това мѣсто, защото Сирийци-тъ напади-
10 хъ тамъ. И проводи Израілевъ-тъ царь на
мѣсто-то, което му рече чловѣкъ-тъ Бо-
жій и зарѣча за него; и упаци ся отъ
тамъ не еднѣждъ, нито дваждъ.
11 И смути ся сѣрдце-то на Сирийскій-тъ
царь за това итицо: и свыка рабы-тъ си,
та имъ рече: Не щете ли да ми извѣсти-
те, кой отъ наши-тъ е къмъ Израілевъ-
12 тъ царь? И рече одинъ отъ рабы-тъ му:
никой, господарю мой царю; но Елисей
пророкъ-тъ, който е въ Израіль, извѣ-
щава на Израілевъ-тъ царь думы-тъ, ко-
13 то говоришь въ клѣтъ-тъ на ложницъ-
тъ си. И рече: Идѣте, та виждте дѣ е,
за да проводжъ да го хванѣтъ. И извѣ-
стихъ му, и рекохъ: Ето *въ Дованъ е.
14 И проводи тамъ коніе, и колесницы, и
велико воинство, които дойдохъ прѣзъ

15 нощъ, та обыколихъ градъ-тъ. И когато
станъ на утринъ-тъ слуга-та на чело-
вѣкъ-тъ Божій, та излѣзе, ето, войска
бѣше обыколила градъ-тъ съ коніе и ко-
лесницы: и рече му слуга-та му: Ахъ,
16 господарю! какво ще правимъ? А той ре-
че: Не бой ся; защото *повече ежъ онѣзи
конто ежъ съ насъ нежели онѣзи конто
17 ежъ съ тѣхъ. И помоли ся Елисей, и ре-
че: Господи, отвори, молихъ ся, очи-тъ му,
за да види. И отвори Господъ очи-тъ на
слугъ-тъ, та видѣ: и ето, гора-та бѣ
пълна *съ коніе и колесницы огненны о-
18 коло Елисея. И когато слѣзохъ къмъ
него *Сирийци-тъ*, помоли ся Елисей Го-
споду, и рече: Порази, молихъ ся, тѣзи
люди съ съ слѣпотъ. И *порази ги съ не-
19 видѣніе, споредъ слово-то на Елисея. И
рече имъ Елисей: Не е тойзи пѣтъ, ни-
то тойзи градъ: дойдѣте велѣдъ мене, и
ще вы заведъ при чловѣкъ-тъ когото
20 търсите. И отвѣде ги въ Самаріѣ. И ко-
гато дойдохъ въ Самаріѣ, рече Елисей:
Отвори, Господи, очи-тъ на тѣзи, да гле-
дѣтъ. И отвори Господъ очи-тъ имъ, та
видѣхъ: и ето, бѣхъ въ срѣдѣ Самаріѣ.
21 И като ги видѣ Израілевъ-тъ царь, ре-
че на Елисея: Да поразѣ ли, да пора-
22 зѣ ли, отче мой? А той рече: Не пора-
зѣвай: поразилъ ли бы ты онѣзи конто
си плѣнилъ съ мечъ-тъ си и съ лѣжъ-тъ
си? *Тури хлѣбъ и водъ прѣдъ тѣхъ, и
да ядѣтъ, и да пѣхъ, и да отидѣтъ при
23 господаря си. И тури прѣдъ тѣхъ много
ястіе: и като ядохъ и пихъ, пустихъ ги,
та отидохъ при господаря си. И *не дой-
дохъ вече Сирийскы-тъ пълкове въ зе-
мѣ-тъ на Израіля.
24 А слѣдъ това, Венададъ Сирийскій царь
сѣбра вѣнчико-то си воинство, и възлѣзе,
25 та обсади Самаріѣ. И станъ голѣмъ
гладъ въ Самаріѣ: и ето, обсадихъ ѣхъ,
дойдѣ глава ослова ся продаде за осмѣ-
сетъ сребрника, и четвъртъ-та на единъ
кавъ *хареионимъ за петъ сребрника.
26 И като заминувахе Израілевъ-тъ царь
по стѣжъ-тъ, една жена извика къмъ
него, и казваше: Помогни, господарю мой
27 царю. А той рече: Ако ти Господъ не
помогне, отъ дѣ ще ти помогнъ азъ? да
ли отъ гумно-то, или отъ жлебъ-тъ? И
рече ѣ царъ-тъ: Що имашъ? А тя рече:
Тая жена ми рече: Дай сына си, да го и-
зѣдемъ днесъ, а утрѣ ще изѣдемъ мой-тъ
29 сынъ. И *сварихъ мой-тъ сынъ, та го и-
зѣдохъ: и рекохъ ѣ на утрѣшний-тъ
день: Дай сына си, да го изѣдемъ: а тя
30 скры сына си. И като чу царъ-тъ думы-
тъ на женъ-тъ, *раздра дрехы-тъ си: и

* 1 Тим. 6; 10.
* Исх. 4; 6. Числ. 12; 10. Гл.
15; 5.

а Гл. 4; 38.
б Гл. 2; 21.
в Быт. 37; 17.
г 2 Лѣт. 32; 7. Псал. 55; 18.
Гл. 8; 31.

д Гл. 2; 11. Псал. 34; 7. 68;
17. Зах. 1; 8. 6; 1—7.
е Быт. 19; 11.
ж Рим. 12; 20.
з Гл. 5; 2. Ст. 8, 9.

* Глѣбовъ тѣмъ, *вспротивъ*
едина видъ союмо.
и Лѣв. 26; 29. Втор. 28; 53, 57.
і 3 Цар. 21; 27.